

Advokátka Viktória Hellenbart o nástupe fašistickej totality na Slovensku: Tomás de Torquemada a jeho pomocníci

- CZ24 News | 26. ledna 2023

SLOVENSKO: Tomás de Torquemada (1420 - 16. září 1498) byl dominikánský mnich, první španělský velký inkvizitor a zpovědník Isabely I. Kastilské. Byl popsán španělským kronikářem Sebastiánem de Olmedo jako kladivo na kacíře, světlo Španělska a spasitel své země, dělající čest svému řádu. Je znám pro své horlivé tažení proti španělským přívržencům Židů a muslimům. Byl jeden z hlavních stoupenců Ediktu o vyhnání (španělsky Edicto de Granada), který roku 1492 vyhnal Židy ze Španělska. O počtu odsouzených během Torquemadova funkčního období jako Velkého inkvizitora se v průběhu let velmi diskutovalo, ale nyní je číslo ustáleno na 2 200 (zdroj wikipedia).

Aj keď mnohí sa snažia spochybniť židovský pôvod de Torquemadu, o tom, že je to fakt, sú presvedčení mnohí odborníci práve zo židovskej obce.

Úvod svojom blogu z 30.12.2020 pod názvom „29.12.2020“ som začala takto

„29.12.2020 boli vyhlásené zákony, ktoré zásadne zasiahnu do postavenia justície a dovoľm si predznačiť, že aj do postavenia slobodnej advokácie na Slovensku. Napriek priestoru, ktorý im médiá venovali, v tichosti oberajú občanov o ústavné a ľudské práva. Nenechajme sa pomýliť optimistickými a bagatelizujúcimi komentármi. Na papieri naše práva nevymiznú, budú zapísané v Ústave Slovenskej republiky, Dohovore o ľudských právach a inde. Ostanú visieť ako maľované sväté obrázky navodzujúce ilúziu bájneho sveta na stenách našich príbytkov. A rovnakou ilúziou môže zostať ich reálna aplikácia v praxi. Povinným klišé je búrlivý potlesk ...“

Opäť nastal čas pripomenúť si tento smutný moment, ktorý bol , podľa môjho skromného názoru, jedným z najtragickejších momentov novodobej histórie, aj keď v tomto ohľade môžu o prvenstvo súťažiť mnohé udalosti posledných dní, a včerajšie úradovanie parlamentu k nim nepochybne patrí. Ale bez prijatia Ústavného zákona číslo 422/2020 Z. z. zo dňa 9.12.2020, ktorý bol vyhlásený dňa 29.12.2020 s búrlivými ováciami, by sa s veľkou pravdepodobnosťou nedarilo až tak ľahko rozkývať hradbu domina právneho štátu, ktorý sa už začal rúcať oveľa väčšou rýchlosťou.

V čl. I. bode 8. ústavný zákon číslo 422/2020 Z. z., ktorý mení a dopĺňa Ústavu Slovenskej republiky, uvádzal nasledovné :

„V čl. 125 ods. 4 sa na konci pripája táto veta: „Ústavný súd nerozhoduje ani o súlade ústavného zákona s ústavou.“.

Pripomeňme si, že predkladateľom zákona publikovaného v zbierke zákonov číslo 422/2020 Z. z. bola vláda Slovenskej republiky a jej vtedajší premiér Igor Matovič, parlamentná tlač 270 doručený parlamentu dňa 1.10.2020. V súvislosti s prerokovávaním tohto návrhu zákona vystúpil v národnej rade aj predseda Ústavného súdu JUDr. Ivan Fiačan.

V dôvodovej správe k tomuto zákonu, ktorý je primárne zameraný na zlepšenie pomerov v justícii a podrobenie ich lepšej „verejnej kontrole“, sa k zrušeniu oprávnenia ústavného súdu rozhodovať

o súlade ústavného zákona s ústavou hovorí : „**Okrem toho návrh ústavného zákona zavádza výslovný zákaz posudzovania súladu ústavných zákonov s ústavou.**“ a v osobitnej časti to rozvíja nasledovne :

„Navrhované doplnenie ustanovenia článku 125 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky explicitne zakotvuje takú koncepciu konania o súlade právnych predpisov, v zmysle ktorej Ústavný súd Slovenskej republiky nemá právomoc preskúmať súlad ústavného zákona s ústavným zákonom, ani ústavného zákona s ústavou.

Táto právomoc mu napokon nebola ústavodarcom výslovne zverená ani doposiaľ. Ústavný súd si ju z ústavy vyvodil ako implicitnú právomoc nadinterpretovaním slova „zákon“ v čl. 125 ods. 1 písm. a), a to na základe úvah o potrebe ochrany tzv. materiálneho jadra ústavy a o tom, že povereným na takúto ochranu by mal byť práve ústavný súd samotný (pozri PL. ÚS 21/2014).

Ústavodarca navrhovanou zmenou robí explicitným formát, v ktorom ústavodarnú činnosť priamo legitimizovaných zástupcov ľudu nepreskúma ústavný súd. Naopak, je ňou viazaný ako referenčnou a hodnotovou rovinou, na pozadí ktorej vykonáva svoju činnosť, a ktorú chráni. Ak teda ústavodarca výslovne ústavný súd poveruje kontrolou zákonodarcu, a to aj s vedomím, že nevolený súdny orgán bude „rušiť“ činnosť priamo legitimovaného normotvorcu, pnutie medzi princípom demokracie a právneho štátu rieši v strete ústavodarcu a ústavného súdu naopak, v prospech ústavodarcu. Ústavný súd je totiž produktom ústavodarnej činnosti, rovnako ako zákonodarca. Ústavodarca je jej predpokladom. To neznamená, že v ústave neexistujú poistky proti činnosti ústavodarcu. **Prvým a posledným ochrancom „ústavnosti ústavy“ však v zvolenej koncepcii nie je ústavný súd, ale ľud, respektíve občianska spoločnosť.**„

WAU !!!

Včerajším rozhodnutím vládni poslanci opäť podčiarkli, aký obrovský význam pre nich v ochrane ústavnosti má „ľud, respektíve občianska spoločnosť“, ktorá je tak dôležitá, že jej odňali možnosť jediným nástrojom priamej demokracie, referendum, rozhodnúť o tom, že vláda, ktorá nielenže stratila dôveru „ľudu a občianskej spoločnosti“, ale stratila aj dôveru ľuďom volených zástupcov, poslancov v národnej rade, nemôže mať na základe vôle ľudu vyslovenej v referende skrátené funkčné obdobie.

Spoločným, okrem cirkusového aplauzu poslancov v národnej rade, pri prijímaní oboch zákonov, je aj dielňa a predkladateľ, v ktorej sa tieto aktivity posilňujúce právny štát a postavenie ľudu v ňom zrodili. JUDr. Mária Kolíková, ktorá bola v prvom prípade za vládu SR pod vedením nášho najlepšieho premiéra Igora Matoviča, poverená vypracovaním návrhu ústavného zákona 422/2020 Z. z. a podpísaná je aj pod dôvodovou správou.

Zaujímavosťou je, že zatiaľ čo koncom roku 2022 sa poslanci nevedeli zmobilizovať, aby v záujme ľudu spravili niečo preto, aby tu ľud „neskapal od hladu“, hoci ako sami priznávajú, všetky nástroje na to majú. A to všetci dobre vieme, lebo od kedy sa ujali moci, nejestvuje vec, ktorú by si zákonmi, akokoľvek obludnými, nevedeli presadiť, a to v pohode aj v skrátenom legislatívnom konaní, takpovediac “ od pondelka do utorka“.

Proste na pomoc ľuďom s vyššími cenami koncom roku 2022 jednoducho nebol čas, lebo čo čert nechcel, vlastný koaličný partner vláde vykopol stoličky spod zadkov a prioritou bolo pobežovanie okolo záchrany vlastnej moci. Ale v roku 2020 ešte vedeli úradovať aj medzi sviatkami, dokonca aj s udelením výnimky zo strany hlavného hygienika, nakazení smrteľne nebezpečným vírusom, lebo záujem ľudu a demokracie je na prvom mieste, a za ten boli ochotní prinášať aj najväčšie obete.

To čo si o sebe táto partička myslí, my pripomína výrok v (pre mňa skvelej) paródii “ Mazaný Filip” na románovú postavu detektíva Phila Marlowea od spisovateľa Raymonda Chandlera. Hlavnú postavu detektíva stvárnil český herec Tomáš Hanák, ktorého ústami odznelo „**Nikdo mi nerozumí. Jsem záhadný.**“

Tí, čo sa pozerajú na svet cez výrok Ježiša Krista, môžu veci vidieť aj inak. Ježiš povedal vo svojej slávnej kázni na vrchu zaznamenananej v biblickej knihe evanjelium podľa Matúša kapitoly 5 až 7, že falošných prorokov od tých pravých odlišíte podľa ich ovocia, podobne ako dobrý strom nemôže niesť skazené ovocie a naopak skazený strom dobré ovocie, aj ľudí poznáte podľa ich ovocia, teda nie na základe ich rečí, ale reálnych skutkov.

Snaha tejto vlády a jej podporovateľov zostať pri moci napriek tomu, že nato od „ľudu ani od občianskej verejnosti“ už nemajú najmenšiu legitimitu, snaha zabetónovať sa pri kormidlách moci až do víťazného konca, ktorým bude úplná likvidácia zvyškov právneho štátu a nastolenia diktatúry, nie je realizáciou vôle ľudu, ale pripomína pokus o štátny prevrat.

Za zmienku stojí aj návrh poslanca Juraja Šeligu (toho poslanca, ktorý o Georgeovi Sorosovi, ktorý sa narodil v susednom Maďarsku, povedal, že je to deduško, ktorý ani nevie, kde je Slovensko) o tom, aby bola Ústava Slovenskej republiky zmenená aj v článku 143, ktorého súčasné znenie sa opatí pri tejto príležitosti pripomenúť

“ 1) Sústavu súdov tvoria Najvyšší súd Slovenskej republiky, Najvyšší správny súd Slovenskej republiky a ostatné súdy.

(2) Podrobnejšiu úpravu sústavy súdov, ich pôsobnosť, organizáciu a konanie pred nimi ustanoví zákon.

(3) V rozsahu ustanovenom zákonom sa na riadení a správe súdov podieľajú aj orgány sudcovskej samosprávy.“

Pánovi poslancovi leží na srdci, aby okrem súdov s najvyšším stupňom, bol v článku 143 odsek 1 výslovne spomenutý aj klenot slovenských súdov, ktorý nesie honosný názov Špecializovaný trestný súd. Tu sa žiada dodať, že on sa pôvodne chcel volať „špeciálny trestný súd“, ale to akosi neprešlo cez ústavný súd, ak sa nemýlim. A tak z pôvodného pokusu vytvoriť osobitný tribunál pre obzvlášť závažných zločincov a zločiny (viď právomoc špecializovaného trestného súdu), zostala len špeciálna prokuratúra. Špeciálny trestný súd, bol reinkarnovaný pod novým názvom súd „špecializovaný.“

Nevedno, či sa človek, ktorý čo len trochu, a to fakt nie veľmi, pričuchol k právu, má nad kvalitou tohto návrhu vo vzťahu k sledovanému cieľu zasmiať, alebo plakať. Ako keby názov, garantoval aj obsah jeho práce. Podstatu problému skvele vystihol JUDr. Peter Šamko vo svojom článku <http://www.pravnelisty.sk/clanky/a1175-k-pochybnemu-navrhu-ustavneho-zakona-na-ochranu-specializovaneho-trestneho-sudu>, ktorý vrele odporúčam čitateľom. Nie preto, že by bol proti špecializovanému trestnému súdu, ale práve preto, aby poukázal na to, ako sa zvolený nástroj mňa cieľa.

Preto bude asi vhodné pripomenúť, že opoziční poslanci už „vypustili“ na verejnosť informáciu o tom, kto stojí za takýmto skvelým nápadom. Má ním byť asistent poslanca Juraja Šeligu, Michal Záthurecký “ senior associate“ v medzinárodnej právnickej firme Dentons v tíme slovenskej „filiálky“ <https://www.dentons.com/en/michal-zathurecky> . V tomto tíme zastáva pozíciu managing partner advokát JUDr. Peter Kubina, mediálne známy ako pravá ruka bývalého politika, bývalého advokáta vo firme Dentons a v súčasnosti šéfa špeciálnej prokuratúry JUDr. Daniela Lipšica

a obhajca „Čurillovcov“, „statočných vyšetrovateľov“ podľa prezidentky.

Samotná organizačná zložka zahraničnej právnickej

firmy <https://www.dentons.com/en/global-presence> je tiež pozoruhodným slovenským folklórom suverenity štátu a jeho najvyšších ústavných činiteľov. Zo svetovej riadiacej štruktúry, ale nielen z nej, by niekto mohol dospieť k záveru, že jej majitelia sú Číňania a pritom sa jedná asi o najväčšiu svetovú advokátsku kanceláriu, čo neprekvapuje, keď vieme, ako rastie vplyv Číny vo svete. Ale v čase, keď vieme, že rast vplyvu kohokoľvek, ktorý môže ohroziť hegemoniu USA, tomuto priateľovi nášho štátu a prezidentského paláca nevoní, zaráža, že managing partner práve tejto advokátskej kancelárie bol advokátom hlavy štátu, ktorý poslúžil ako autor návrhu na ústavný súd, ktorý bol politikmi vyhodnotený ako prvý úspešný pokus prezidentky o zmarenie referenda. <https://www.ustavnysud.sk/vyhľadavanie-podani#!EntriesSearchResultView>

(podanie PL ÚS. 7/2021 z 13.5.2021, evidenčné číslo spisu 1048/2021).

Aby kuriózných folklórnych prvkov nebolo málo, po zastupovaní hlavy štátu prevzal aj obhajobu „kajúcnikov“ po svojom kolegovi JUDr. Danielovi Lipšicovi, pričom hoci každý advokát je viazaný mlčanlivosťou, a nesmie ani vlastných klientov informovať o prípadoch iného klienta, hlava štátu, ako jeho klient, oficiálne vystupovala s vyhláseniami, v ktorých už bola presvedčená o vine alebo nevine určitých osôb, ktoré obhajoval jej advokát a verejne vystupovala na ich obranu. No problém zaznelo by z tejto strany, lebo hlava štátu to nemala od svojho zástupcu, lebo bola dobre informovaná na tajnej schôdzi s informačnou službou na najvyššej úrovni.

Nuž, ale z toho čo vidíme, je jasné, že cieľom novely ústavy okolo špecializovaného trestného súdu nie je zachovanie tohto súdu a jeho názvu, ale zachovanie jeho kompetencií a vedenia v správnych „rozumějúcich“ rukách, ale najmä zachovanie súčasného šéfa špeciálnej prokuratúry, na tomto poste. Ale toto malo byť zakotvené v Ústave Slovenskej republiky, že predsedom špeciálnej prokuratúry je JUDr. Daniel Lipšic. Lebo ústava upravuje aj postavenie prokuratúry.

To však treba zmeniť ústavu v článku 149, ktorý doposiaľ znel “ **Prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu.**” na nové znenie s doplnením vety „ **Špeciálna prokuratúra chráni záujmy tých, ktorí sú aktuálne pri moci**” s dôvodovou správou, že tým sa prejavuje vôľa ľudu.

A treba zmeniť aj doterajšie znenie článku 150 Ústavy

„Na čele prokuratúry je generálny prokurátor, ktorého vymenúva a odvoláva prezident Slovenskej republiky na návrh Národnej rady Slovenskej republiky.“ doplniť o vetu “ Na čele špeciálnej prokuratúry je JUDr. Daniel Lipšic“.

Zdá sa Vám to výstredné ? Prečo? Ak sú niektorí ľudia presvedčení o tom, že všetko vedia v záujme „ľudu“, urobiť najlepšie, prečo by nemali mať svoje miesta vyárendované doživotne, a najlepšie aj s právom nástupníctva pre svojich potomkov. Takéto formy vlády sa kdekade po svete skvele držia aj dnes, a mali výborné výsledky naprieč históriou.

Z môjho pohľadu asi nejestvuje osoba v novodobých dejinách Slovenska, u ktorej, a pre ktorú, by sa urobilo viac výnimiek zo zákonov, platných pre všetkých ostatných, než je šéf špeciálnej prokuratúry. A médiá, ktoré mu fandí unisono zaspievajú, že tak je to správne, lebo je výnimočný.

Výnimočne skvele ho politicky živila Penta a jej kritika ho dlhé mesiace zviditeľňovala v parlamente. Tí čo čítajú rozhodnutia ústavného súdu vedia, že Penta s návrhmi na súdnu ochranu svojho dobrého mena proti výrokom tohto politika na ústavnom súde neuspela.

To, že protestujúcich v kauze Gorila nechal rozohnať asi najtvrdšou metódou, akú v novodobej histórii polícia na demonštrantov použila, vodnými delami, nasvedčuje len o jeho výnimočnej rozhodnosti ako ministra vnútra. To, že po tragédii s usmrtením chodca, zložil poslanecký mandát, aby sa vedel sústrediť na menej náročnú prácu advokáta, ktorú si nevedel predstaviť inde, ako v kancelárii Dentons, ktorej klientom tiež bola Penta, je u tak výnimočných ľudí dôkaz ich výnimočnosti. Ako aj to, že pracoval v pozícii šéfa „trestného úseku“ a svojmu klientovi Pente, mesačne poskytoval právne služby za sumu, ktorú si zasluhuje len výnimočný advokát. To, že v rámci tejto činnosti vypracoval analýzu k použiteľnosti nahrávok v kauze Gorila v trestnom konaní pre svojho vtedajšieho klienta Pentu, aby následne už v pozícii šéfa špeciálnej prokuratúry „dozoroval“ vedenie a otváranie trestných stíhaní voči bývalému klientovi (hoc aj “ z dialky” ako vylúčený z veci) aj, alebo najmä, na základe týchto dôkazov, je tiež výnimočné, a asi sme to v slovenských reáliách ešte nevideli. A to sme už videli kadečo, a rátam do toho aj amnestie pána Mečiara.

Ale ak je tu skupina ľudí, ktorí si myslia, že zákony platia pre všetkých ostatných, len nie pre nich, lebo stoja nad zákonom, lebo sú vyššia kasta a sú výnimoční, potom takéto ovocie určite nenesie strom demokracie.

Skôr sa podobá na nastolovanie diktatúry a musím s uznaním pogratulovať, že v tomto sa im naozaj darí a to bez srandy. Majú moc a vedia čo s ňou.

AUTOR: Viktória Hellenbart